

han har meent. Det, som Regjeringen i sit Program sagde, var netop, at den vilde om-
 ændre og aldeles forandre Forordningen af 26.
 Juli 1854, hvorfors der ogsaa staaer: den ved
 Forordningen af 26de Juli „tilføjede“ Ordning;
 dernæst siges der, at Regjeringen vil søge at
 tilveiebringe en Forfatning af det og det Ind-
 hold, og senere hen siges der, at der skal ske
 en Forøgelse af Repræsentationen i „samme“,
 men Ordene „i samme“ sigte efter deres
 Forbindelse aldeles ikke til Forordningen af
 26de Juli 1854, men ganske simpelt til,
 at Repræsentationen, som kommer frem i den
 nye Forfatning, skal forøges. Den ærede
 Rigsdagsmand meente dernæst at kunne paa-
 beraabe sig en Udtalelse af mig til Styrke for,
 at man nu skulde kunne opstille Betingelser
 med Hensyn til den foreliggende Beslutning,
 idet han citerede forskellige Uttringer af mig
 under den 1ste Behandling, i forrige Sessions
 første Samling, af Grundlovsforandringerne.
 (Udfryselse af Tscherning). Dersom den
 ærede Viceformand vilde lade være at forstyrre
 mig saa meget, skulde jeg være ham meget
 forbunden. Den ærede Rigsdagsmand yttrede
 nemlig, at det under denne Forhandling var
 blevet fremhævet af mig, at ved den sidste
 Behandling af Grundlovsforandringen maatte Rigs-
 dagen naturligtvis kunne stille sine Betingelser,
 samt at jeg fremdeles havde yttret: at den
 Regjering, som da var tilstede, vilde, naar
 den var velfindt, ikke fordrø Noget, hvorved
 Rigsdagen selv vilde „degradere“ sig, af hvilke
 citerede Uttringer han kom til den Slutning,
 at man derfor havde tænkt sig Muligheden af,
 at Regjeringen maatte kunne gaae ind paa
 Betingelser med Hensyn til Fællesforfatningens
 Indhold. Men dette er aldeles urigtigt. Der
 var dengang Tale om et Forslag, som især
 den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts
 2den Valgkreds (Tscherning) kjender meget
 godt, ligesaa vel som jeg selv, og hvorom jeg
 udtalte mig. I dette Forslag var netop et
 Punkt, med Hensyn til hvilket jeg skal udtale,
 at jeg erkjendte og erkjender endnu, at det in-
 genlunde udelukkede Muligheden af, at der af
 Rigsdagen kunde inden den sidste Bedtagelse
 forlanges det, som dengang var det Æneste,
 der var Tale om at forlange, nemlig at kjen-
 de

Fællesforfatningen; det var derom, det
 store Spørgsmaal da dreiede sig, men der var
 dengang ikke nogen som helst Tale om at gjøre
 Forslag, Ændringer, Betingelser med Hensyn
 til Indholdet af Fællesforfatningen. Det hele
 Spørgsmaal dreiede sig dengang, som Enhver
 vil erindre, om, om man skulde indlade sig paa
 en Betingelse, hvorved Rigsdagen gik ind paa
 den 3die Bedtagelse af Grundlovsforandringen
 uden at kjende Fællesforfatningen,
 og da yttrede jeg, hvad jeg endnu staaer ved,
 at en Regjering ikke uden at komme til at de-
 gradere Rigsdagen kunde forlange, at den skulde
 tage sin sidste Beslutning, naar den ikke var
 bekendt med den Fællesforfatning, der skulde
 indføres.

Jeg skal nu tillade mig at henvende mig
 noget mere specielt til den ærede Rigsdags-
 mand for Holbek Amts 2den Valgkreds. Denne
 ærede Rigsdagsmand yttrede sidst, at han, saa
 fuldt som Noget, maaskee endogsaa stærkere
 end nogen Anden her i Salen, havde bidraget
 sit til, at det nærværende Ministerium kom
 til Roret, og at han ogsaa var redebon til
 og ønskede at støtte Ministeriet. Jeg skal til-
 lade mig, naturligtvis kun som en personlig
 Bemærkning fra min Side, at yttre, at det
 er mig ubekendt, paa hvilken Maade den ærede
 Rigsdagsmand kan siges at have bidraget til
 Tilveiebringelsen af dette Ministerium, naar
 jeg undtager, hvad han muligens sigter til, og
 som jeg fuldkommen skal erkjende, at han meer
 end nogen Anden har bidraget til, at den
 Stilling kom frem, som var tilstede i October
 Maaned s. A., og som ganske vist havde en
 betydelig Andeel i Tilveiebringelsen af det nu-
 værende Ministerium; paa denne Maade ind-
 rømmer jeg, at den ærede Rigsdagsmand væ-
 sentligt har bidraget til dets Tilblivelse. Naar
 den ærede Rigsdagsmand dernæst føier til, at
 han er redebon til at støtte Ministeriet, saa
 skal jeg ogsaa, som en personlig Bemærkning,
 blot sige, at, skjøndt der vist ikke er Mange,
 der kunne vurdere hans Talenter høiere end
 jeg, saa tilstaaer jeg dog, at en lang Erfaring
 her i Rigsdagen gjør mig særdeles betænkelig
 ved Tanken om, at han skulde være den, der
 skulde støtte Ministeriet. Der gives forskellige